

جایگاه سلامت جامعه در قانون اساسی

حسین بیگی

استادیار، گروه آموزشی حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

Husseinbeigi26@yahoo.com

مختار ابراهیمی

دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

Moxtar.ebrahimi1984@gmail.com

الهوردی آزاد

دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته حقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

azadaalehardi@gmail.com

چکیده

زمینه و هدف: قانون اساسی هر کشور متضمن آزادی ها و اختیارات، محدودیت ها، فعالیت ها، تفکرات، جمعیت، اقتصاد و در حالت کلی کل نبض و سلامت جامعه است. قانون اساسی قرارداد اجتماعی هر کشور با دولت آن کشور است. قانون اساسی میزان آزادی های افراد در جامعه را مشخص می کند. استرس جامعه را می کاهد و این قانون اساسی است که رفتار انسان ها در جامعه انسانی را روان و آسان می کند. این در حالی است که اجرای دقیق این قوانین برای آرامش اجتماعی صورت گیرد. در جامعه ای که خلاف قوانین اساسی یا قرارداد اجتماعی عمل شود، هرج و مرج در جامعه حکم فرما شده و سلامت فردی و اجتماعی را از بین می برد.

روش تحقیق: تحقیق بر پایه توصیفی و تحلیلی است، مشاهده نتایج منفی و مثبت سیاست گذاری در جامعه است. **یافته ها:** جوامعی که سلامتی انسان در اولویت آخر قرار دارند جامعه ای بیمار دارند. جوامعی که بر اساس اختیارات مدیریتی سلامت فردی و اجتماعی در اولویت نخواهد بود. سلامت جسمی در اولویت است اما عدم وجود عدالت اقتصادی و سلامتی اقتصادی، تاثیر مستقیمی بر سلامت فردی و زندگی اجتماعی دارد.

نتیجه گیری: دولت ها ضامن سلامتی اتباع خود هستند. بر این اساس نیز قوانینی جهت پویایی جامعه خود به تصویب رسانده اند. عدم توجه به سلامت جامعه تبعات آن بر پیکره دولت تاثیر منفی می گذارد و همچنین توجه به موضوع سلامت و حقوق بشر منجر به پویایی جامعه می شود. البته سلامت انسانی تنها در بخش سلامت جسمی نیست سلامت اقتصادی، سیاسی، فرهنگ، اجتماعی و محیط زیستی هم جزو شاخه های سلامت انسانی است که دولت ها درجه اول باید به آنها توجه ویژه ای داشته باشند.

کلیدواژه ها: قانون اساسی، سلامت اجتماعی، حقوق بشر، سلامت اقتصادی

مقدمه

سلامتی یا تندرستی عبارت است از حالتی که در آن فرد یا جامعه در وضعیت مطلوب، و دلخواه از نظر جسمی و روحی قرار گیرد. هر حالتی که فرد یا جامعه را در وضعیتی غیر مطلوب و دلخواه قرار دهد، چه از لحاظ بدنی و چه روحی و روانی، سلامتی زائل شده و بیماری جایگزین آن می شود. بدین اعتبار اگر قوانین موضوعه به نحوی وضع شوند که افراد و جامعه را در حالت نامطلوب، غیر دلخواه و نا متعادل قرار دهند (سلامتی اجتماع کانون و کلا، شماره ۱۷۶، صفحه ۱۱۳).

جامعه انسانی با رشته های حساس فکری، اندیشه ای و با اعتقادات خاص حقوقی و طبیعی با هم در ارتباط هستند. فطرت انسان میل به داشتن سلامتی جسمی و روحی دارد و سلامت را ذاتاً پیگیر است. اما در اجتماع انتظار تأمین سلامتی از دولت ۵ را دارد. قوانین سلامت نگر باید موجب گسترش رفاه عمومی، محرومیت زدائی و اجرای عدالت باشند. قوانین سلامت نگر موضوعه اولاً نشانه نبوغ یک ملت است، و ثانياً الگوئی از قوانین طبیعی هستند. در تاریخ، ملت هایی که موفق شده اند بهترین قوانین را برای جامعه خود وضع کنند، دارای نبوغ قانون گذاری و اجتماعی بوده اند.

۱. مفهوم شناسی

۱.۱. قانون اساسی

در هر نظام اجتماعی حتماً یک پاره قوانین، عرف یا احکام شرعی وجود دارد تا رفتار اجتماعی به وسیله آن کنترل شود. در اجتماعات کوچک احکام و عرف اجتماعی برای کنترل کفایت می کند اما با گسترش جوامع در محدوده ی جغرافیایی و کثرت ملل و تعدد ادیان دیگر احکام شرعی و قوانین عرفی نمی تواند این جوامع را کنترل کند بلکه نیاز به تدوین قوانین اجتماعی سازگار با ملل و ادیان یک سرزمین است. از طرفی هم سازمان ها یا احزاب و یا مجموعه انسان ها جهت اجرای قوانین در یک سرزمین یا کشور مورد نیاز است. وقتی قوانین پیشنهادی از طرف دولت که اختیار اجرای قوانین را به عهده می گیرد، به عنوان قوانین پیشنهادی که به قرارداد اجتماعی معروف است به معرفی رفراندوم گذاشته می شود و به تصویب مردم سرزمین می رسد. هر دو طرف قرارداد یعنی مردم و دولت موظف به اجرای آن قوانین هستند. در مجموع به این قوانین، قوانین اساسی یا قانون اساسی گفته می شود، که در جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۵۸ به رفراندوم گذاشته شد. (ویسی، گرجی ۱۳۹۸)

۱.۲. سلامت جامعه: ۱

سلامتی کامل و یا حداقل نسبی در تمام شاخه های جسمی، روحی، روانی، اقتصادی، محیط زیستی و اجتماعی که یک انسان با داشتن فاکتورهای مذکور سلامتی، به حیات خود ادامه دهد.

حق بر سلامتی^۲ در کنار تحقق تدریجی آن، دارای یکسری حداقل ها هم هست که واجد اثر فوری هستند. برخورداری از این حداقلهای رفاهی-بهداشتی گویای رهیافت حداقلی بر محتوای حق بر سلامتی است. بنابراین، تعهد دولتها نسبت به تحقق این حداقلهای رفاهی، تعهد به نتیجهی فوری است. بهره‌مندی از این محتوای حداقلی در سلامتی، از ضروریات کرامت ذاتی انسان قلمداد می شود. در این چارچوب، «حق بر سلامتی» به نبود بیماری و برخورداری از وضعیت مطلوب جسمی و روانی تعبیر می شود در واقع رهیافت حداقلی هسته ی اصلی حق بر سلامتی را تشکیل میدهد. (نیاورانی، صفحه ۹۲)

¹ -community health

² -The right to health

سلامت را در ابعاد مختلف می توان تعریف کرد. سلامت جسمی که همان حرکت اندام های بدن است. دوم سلامتی روحی که مربوط به تفکر و احساساتی که از اطراف دریافت می کنیم و سوم سلامت جامعه که ما به عنوان فردی از جامعه که تحت تاثیر رفتارهای اطراف قرار می گیریم. طبق تعریف وزارت سلامت و خدمات انسانی آمریکا (Keyes, 2004)، سلامت روانی عبارت است از حالتی از عملکرد موفق فرایندهای ذهنی، فعالیت های کارآمد، روابط موثر و پر بار با افراد، توانایی سازگاری با تغییرات و منطبق شدن با شرایط مطلوب. تعریف اخیر حاصل سالها تلاش متخصصان از سلامت روان است؛ نه فقط به معنای نداشتن بیماری روانی. سلامت اجتماعی عبارت است از توانایی انجام موثر و کارآمد نقش های اجتماعی بدون آسیب رساندن به دیگران، سلامت اجتماعی در واقع همان ارزیابی شرایط و کار فرد در جامعه است. سلامت با همه جوانب از جمله حقوق اولیه انسانی و شاخص های عدالت در جامعه همراه است. (صباغ- بهار ۱۳۹۰).

۲. قوانین مرتبط با حوزه سلامت در جمهوری اسلامی ایران:

با توجه به اینکه حوزه سلامت یک محدوده وسیعی را در بر می گیرد از این جهت ممکن است قوانین زیادی در این حوزه جای بگیرد.

(حوزه سلامت بخش انسانی و سلامتی جسمی، حوزه سلامت بخش انسانی فردی روحی، حوزه سلامت بخش انسانی گروهی دینی و فرهنگی).

الف) اصل ۲۹ قانون اساسی ایران^۱ بر خورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، بی سرپرستی، از کار افتادگی، حوادث و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی، مراقبت های پزشکی به شکل بیمه را حق همگان دانسته و دولت مکلف بوده طبق قوانین اقدام کند.

ب) در اصل ۴۳ قانون اساسی، تأمین نیاز های اساسی، مسکن، خوراک، پوشاک، بهداشت، درمان، آموزش و پرورش و امکانات لازم برای تشکیل خانواده از وظایف دولت است.

ج) در بند ۱۲ اصل ۳، بر طرف ساختن هر نوع محدودیت در زمینه های تغذیه، مسکن، کار و بهداشت مورد تأکید قرار گرفته است.

د) در اصل ۲۱ قانون اساسی حمایت از مادران به خصوص در دوران بارداری، حضانت فرزند و حمایت از کودکان بی سرپرست یادآوری شده است.

ه) اصل ۳۰ قانون اساسی بر فراهم کردن آموزش، تحصیلات عالی رایگان تا حد خودکفایی کشور تأکید دارد.

و) مواد ۸۴ تا ۹۴ و همچنین مواد ۹۶، ۹۷، ۱۰۳، ۹۶، ۹۷، ۱۰۳ قانون پنج ساله چهارم به طور روشن وظایف بخش سلامت در خصوص تحقق عدالت را مشخص کرده است. در ماده ۸۴ موضوع امنیت تغذیه در کشور مواد غذایی مطلوب، کاهش بیماری های ناشی از سوء تغذیه مورد توجه قرار گرفته است.

ز) ماده ۹۱ قانون برقراری نظام پزشکی خانواده و ارجاع و ماده ۹۲ بر درمان فوری و بدون قید و شرط مصدومان حوادث و سوانح رانندگی تأکید دارد.

ح) ماده ۹۶ نیز تأمین غذای سالم و کافی و توانمند کردن مردم و موضوع نیاز های اساسی را مورد توجه قرار داده است.

¹ -Constitution

۳. ارتباط قانون اساسی با سلامت جامعه:

حق بر سلامت یکی از مهمترین موضوعات حقوق بشر^۱ است. این حق به عنوان یک اصل اساسی در اعلامیه جهانی^۲ به رسمیت شناخته شده است. این ویژگی خاص میثاق باعث شده است که دولت ما برای تعیین قلمرو دقیق تعهدات ناشی از حق سلامت به رویه بین المللی متوسل شوند. سلامت جامعه در کلان اجتماعی نیاز به عملکرد وسیعی دارد. اجرای قوانین مصوب و تأمین شرایط سلامتی را تنها دولت ها می توانند برنامه ریزی کرده و عمل کنند. بر این اساس با تدوین قوانین در اجرای سلامت اجتماعی اقدام می شود. علاوه بر قوانین مصوب داخلی، نهاد ها و سازمان های بین المللی نیز بر ایجاد شرایط سلامتی انسانی هم نظارت دارد و هم در کشورهایی که توان ایجاد سلامتی نسبی وجود ندارد مستقیماً بر این موضوع رسیدگی می کنند. (یاقوتی - صفحه ۹۳).

حق بر بهداشت و سلامت از اصول اولیه و حق ذاتی انسان است. حق بنیادین در نظام حقوق بشر به حقی گفته می شود که برای تحقق آن سایر حقوق در اولویت های بعدی انسان باشد. چرا که بسیاری از حق ها و آزادی ها بدون برخورداری از سلامتی و بهداشت، بی معنا خواهند بود. چگونه می توان از حداقل بهداشت محروم بود و از کرامت و حیثیت انسانی صحبت کرد. از سوی دیگر، کرامت انسانی در دامنهی جسم و روان سالم معنای حقیقی خود را به دست خواهد آورد. در مقدمه ی میثاق دوم هم اشاره شده که این حق ها ناشی از حیثیت ذاتی انسان است. (نیاورانی. صفحه ۴۹)

۴. تأثیر عدم اجرای قوانین و یا عدم وجود قوانین در جامعه به سلامت جامعه:

قانون بر بی قانونی ارجعیت دارد. با توجه به اینکه یک جامعه را مردم تشکیل می دهند، شرط وجود یک کشور قدرتمند سلامتی انسان های آن جامعه و کشور است. اگر مردم کشور از نظر سلامت روحی^۳، سلامت جسمی^۴، سلامت اقتصادی^۵، اجتماعی^۶، فرهنگی در شرایط مطلوبی قرار گرفته باشند، به هیچ عنوان توابع آن دولت یا کشور به ایجاد تغییرات فکر نخواهند کرد. چرا که هر آنچه لازم به زندگی است را در اختیار دارند. بی قانونی هرج و مرج ایجاد می کند، در این شرایط دولت وجود نخواهد داشت و منافع افراد بر منافع جمعی در اولویت خواهد بود. در حالت کلی هم سلامت فردی به خطر خواهد افتاد و هم سلامت اجتماعی، به این ترتیب امنیت انسان ها در خطر خواهد بود.

۵. نهاد مسئول اجرای قوانین:

در ابتدا، حاکمیت مسئولیت اصلی را در تدوین قوانین و مسئولیت کامل سلامت را دارد و نظام حاکمیت اختیار اجرای قوانین و مصوبات راجع به سلامتی را به نهاد اجرایی واگذاری کرده است و شخص رئیس جمهور مسئول اصلی سلامت انسانی و اجتماعی است. نهاد ریاست جمهور با تدوین برنامه های لازم در راستای مواد قوانین دستورات و بخش نامه ها را به وزارت خانه ها از جمله به وزارت بهداشت درمان و پزشکی ارسال می کند. البته سلامت تنها در بخش فیزیکی مطرح نبوده در بخش های دیگر همچون بخش اقتصادی، بخش فرهنگی و... ابلاغات لازم را انجام می دهند. در نتیجه نهاد ریاست جمهوری بعد از نظام حاکم، مسئولیت اجرای قوانین در این راستا را بر عهده دارد.

¹ - human rights

² - Global Declaration

³ -Mental health

⁴ -physical health

⁵ -Economic health

⁶ -Social health

دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه با همکاری گروه های پژوهشی حقوق شهروندی و حقوق بین الملل سلامت مرکز تحقیقات حقوق

کنفرانس ملی ارتقای سلامت عمومی حقوقی پزشکی فردی

NATIONAL CONFERENCE ON HEALTH PROMOTION & ITS LEGAL & MEDICAL CHALLENGES

۶. تأثیر تصمیمات مدیران ارشد در ایجاد سلامتی و اجرای قوانین

با توجه به اینکه تمام ابلاغیه ها و دستورالعمل ها برای اجرا به مدیران ادارات ارسال می شود، مدیران ارشد و جزء نقش اساسی را در سلامت اجتماعی دارند. عمل به دستورات و اقدام به عمل مرحله آخر یک تصمیم کلی است. بر این اساس لیاقت تخصصی و توان تصمیم گیری آنی هنر یک مدیر لایق است و مردم تحت تاثیر نتایج تصمیمات هستند. به این ترتیب سلامت اجتماعی و فردی به سلامت کلان اجتماعی منجر خواهد شد.

در مقاله زیر نویسنده نظری دیگر در مورد مسئولیت سلامت افراد دارد، به عقیده نویسنده هر فرد در جامعه مسئول اصلی سلامت خویش است چرا که اطلاعات کم فرد در ایجاد امنیت سلامتی تاثیرگذار است و عامل بی اهمیتی بر سلامت خویش باعث شده فرد دولت را مسئول اصلی بداند. (مفتون، آیین پرست، فرزندی و ... ۱۳۹۰، صص ۳۵۷)

اما از نظر نویسندگان این مقاله، مسئولیت اصلی سلامت جامعه به عهده دولت می باشد، طبق مفاد اصول قانون اساسی داخلی و حقوق بشر، دولت وظیفه دارد امکانات کامل بهداشتی، درمانی و تمام شاخه های سلامت جامعه را تامین کند. اما از نظر فردی نویسنده ممکن است از جهاتی که هر فرد آزاد است به رفتار خویش، می تواند مسئولیت دولت را در مورد سلامت فرد کاهش دهد.

۷. سلامت از منظر حقوق بشر

بعد از جنگ جهانی دوم^۱ که کشورهای درگیر جنگ با خسارات بسیار سنگینی مواجه شده بودند، برای جبران این خسارات و ارج نهادن به کرامت انسانی، مفاد حقوق بشر^۲ را پایه ریزی کردند که در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ با ۳۰ ماده مهم به امضا در سازمان ملل به امضا رسید. (اسناد بین المللی)

در زمینه حق بر سلامت، نیاز فوری برای ایجاد هنجارهای جدید حقوق بشر وجود ندارد. چارچوب حقوقی موجود، زمینه کافی برای تفسیر تکاملی ماده ۱۲ میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را فراهم می کند، و مفسران (نهادهای بین المللی معاهداتی، دولت های طرف میثاق، سازمان های غیر دولتی و سایر ذی نفعان) را قادر می سازد تا در زمینه هایی که در گذشته کم تر مورد توجه قرار داشته اند، مانند حقوق جنسی، تولید مثل، گرایش های جنسی، مسایل مربوط به سلامت در زندان ها و مخاصمات مسلحانه، بیش از پیش مورد توجه قرار دهند. (قلمرو حق بر سلامت در نظام بین الملل ۱۳۹۲)

¹ - WWII

² - Provisions of human rights

نتیجه گیری

دولت‌ها ضامن و مسئول سلامتی اتباع خود هستند. بر این اساس نیز قوانینی جهت پویایی جامعه خود به تصویب رسانده‌اند. دولت‌ها بر اساس سیاست داخلی و خارجی رفتار می‌کنند. عدم توجه به سلامت جامعه تبعات آن بر پیکره دولت تاثیر کاملاً منفی خواهد گذاشت و همچنین توجه به موضوع سلامت و حقوق بشر منجر به پویایی جامعه می‌شود. البته سلامت انسانی تنها در بخش سلامت جسمی نیست بلکه سلامت اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و محیط زیستی هم جزو شاخه‌های سلامت انسانی است که دولت‌ها در درجه اول باید به آنها توجه ویژه‌ای داشته باشند.

ممکن است در بخش سلامت و بهداشت دولت‌ها قوانینی وضع کنند اما هدف از تصویب قوانین، ارتقای سطح سلامتی و بهداشتی جامعه است. در درجه اول وظیفه دولت‌ها، حفظ امنیت جامعه و تأمین امکانات رفاهی برای مردم است. در این خصوص هیچ کمبودی قابل توجه نیست. استفاده از ظرفیت‌های بهداشتی، درمانی، احیای وضعیت سلامت اقتصادی و نظام مندی برنامه‌های افزایش سلامتی اولویت دولت‌های مردم‌سالار است.

در جامعه انسانی که روابط انسانها بر اساس رفتارهای انسانی بنا نهاده شده است، لازم است افراد از نظر سلامتی در تمام شاخه‌های لازم (جسمی، روحی، اقتصادی، اجتماعی، محیط زیستی، سطح امنیت اجتماعی و...) باید در حد کافی سالم دیده شود چرا که ارتباط انسانها با یکدیگر آنچه به نظر می‌رسد ایجاد می‌شوند. جمله معروف مولا نصیرالدین که در مهمانی غذا را به لباسش می‌خوراند، توجه انسانها به ظاهر افراد را نشان می‌دهد. از این نظر سلامتی کامل افراد در ایجاد ارتباط اجتماعی نقش اساسی را دارد. شکافت لایه‌های روابط انسانی در جامعه ممکن است در این مجال ننگد و از موضوع اصلی خارج می‌شویم اما در حالت کلی دولت‌ها وظیفه تأمین حداقل سلامتی انسان‌ها است و تا حد ممکن نیز باید جامعه خود را در امنیت کامل بهداشتی و روانی قرار دهد. در صورت محقق شدن حداقل‌های سلامتی، انسان‌ها نیز با توجه به میل غریزی حداکثرها را فراهم خواند آورد.

منابع

۱. اسلامی اخلاق پزشکی، شماره ۱۴
۲. آل کجیاف، حسین، مفهوم و جایگاه حق بر سلامت در اسناد بین‌المللی حقوق بشر، حقوق پزشکی، سال هفتم، ۱۳۹۲
۳. جاوید، نیاورانی، قلمرو حق بر سلامت در نظام بین‌الملل، ۱۳۹۲
۴. الست جان م، فرهنگ اپیدمیولوژی کیومرث ناصری، دانشگاه تهران، ۱۳۶۷
۵. سمن الله ویسی، علی اکبر گرجی، حق بر سلامت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۸
۶. صباغ، سنجش سلامت اجتماعی و عوامل اجتماعی مرتبط با آن در بین خانوارهای شهر تبریز، ۱۳۹۰
۷. عباسی، محمود و راحله رضایی، حق بر سلامت از منظر اخلاق زیستی و حقوق بشر، چکیده مقاله همایش قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
۹. مرندی، سید علیرضا و فریدون عزیزی، «جایگاه تعریف و دشواری‌های پایه‌ریزی مفهوم سلامت معنوی در جامعه ایران
۱۰. ملی حقوق و اخلاق زیستی»، ۱۳۸۹
۱۱. یاقوتی، ابراهیم، تحولات حق بر سلامت در پرتو میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی. ۱۳۹۹، تاریخ پزشکی، ۱۲(۴۴)
12. Abassi R, Aflatoonian MR, Aflatoonian B, Ranjbar L. To assess the priority of health issues from thePoint of view of experts and lay people in Kerman in 2007IranianJournal of Epidemiology 2010; 5: 21-25 (Persian)
13. Daniels N. Just health: replies and for there thoughts. Journal of Medical Ethics 2009: 85: 36-41
14. Schmid E.H. Just health responsibility. Journal ofMedical Ethics 2009: 35: 21-26
15. Tehran university of medical sciences & health services vice chancellor foe research technological areview of the literature of population research base ,strengthening the society to know & solve the health problems, Tehran University of Medical Sciences & Health Services Publisher, 2004 (Persian)

The Place of Community Health in the Constitution

Hossein Beigi

Dogmatology, Law Research Center, Maragheh & Assistant Professor, Department of Criminal Law Branch, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

(Corresponding Author)

Husseinbeigi26@yahoo.com

Mokhtar Ebrahimi

M.A Student in Public Law, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

Mokhtar.ebrahimi1984@gmail.com

Allahverdi Azad

M.A student in Public Law, Islamic Azad University, Maragheh, Iran

azadaaleheardi@gmail.com

Abstract

Background and purpose: The constitution of every country includes freedoms and powers, restrictions, activities, thoughts, population, economy and in general the whole pulse and health of the society. The constitution is the social contract of each country with the government of that country. The constitution determines the amount of freedom of individuals in the society. Stress tells society and this is the basic law that makes human behavior smooth and easy in human society. This is while the strict implementation of these laws takes for social peace. In a society that acts against the basic laws or social contract, chaos reigns in the society and destroys the individual and society.

Research Method: The research is based on descriptive and analytical, observing the negative and positive results of policy making in the society.

Findings: Societies where human health is the last priority have a sick society. Societies that will not prioritize individual and social health based on management authority. Physical health is a priority, but the lack of economic justice and economic health has a direct impact on individual health and social life.

Conclusion: Governments guarantee the health of their citizens. Based on this, they have passed laws for the dynamics of their society. Not paying attention to the health of the society, its consequences have a negative effect on the government body, and also paying attention to the issue of health and human rights leads to the dynamics of the society. Of course, human health is not only about physical health, economic, political, cultural, social and environmental health are also among the branches of human health that governments should pay special attention to

Keywords: Constitution, Social Health, Human Rights, Economic Health